

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 1. Quantò quisq[ue] in terris maior, tantò se debet magis humiliare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

S. Bern.
ferm. 2. de
Ascensio-
ne.

modestia, vt eam gloriosis, ac se se affi-
mantibus anteponant; cur non idem faciat
iustissimus rerum arbiter Deus? apud quem,
teste S. Bernardo, *Sola est humilitas, qua exal-
tatur, sola qua ducit ad vitam. Hec via, non est
alia prater ipsam. Qui aliter vadit, cadit potius,
quàm ascendit. O peruersitas! ô abusus filiorum
Adam! quia cum ascendere difficillimum sit,
descendere autem facillimum, ipsi & leuiter af-
cendunt, & descendunt difficilius; parati ad
honores, ad celsitudines graduum Ecclesiastico-
rum, ipsis etiam Angelicis humeris formidan-
das. Adsequendum autem te, Domine IESU,
vix inueniuntur, qui vel trahi patiantur, qui
duci velint per vias mandatorum tuorum.*

C A P V T XXIII.

*An, & quam in se esse humilitatis causam
innocentes, viri docti, iusti, pii, Sancti,
Deipara, & adeò Christus ipse Dei Filius,
deniq; superiores ratione inferiorum,
iudicare & dicere possint?*

§. I.

*Quantò quisq; in terris maior, tantò se debet
magis humiliare.*

Vult Deus omnes mortales humiles esse.
Sic iubet: sic fauet. Nec enim tantum
superbis

superbis resistit, sed etiam humilibus dat gratiam, ut minis terreat, præmijs alliciat. Im- Iac. 4. 6.
mò à maioribus maiorem exigit humilitatem. Quanto magnus es, ait, humilia te in om- Eccli. 3i
nibus, & coram Deo inuenies gratiam: quoniam 20.
magna potentia Dei solius, & ab humilibus ho-
noratur; à superbis impugnatur. Qui cur-
placerent Deo, cum fastus omnis faciat ho-
mines etiam hominibus fastidiosos? Pleraq;
animalia cum parua sunt gratiosa sunt: vi-
lescunt, quando grandescunt. Cum paruulus 1. Reg. 15.
esses in oculis tuis, caput in tribubus Israel factus 16.
es, dicitur ad regem à Samuele; & subditur;
pro eo, quòd abiiecisti sermonem Domini, abiecit
te Dominus, ne sis rex. Adeò humiles de ster-
core eleuat, & elatos de folio præcipitat;
neque quisquam, ad cælestis gloriæ peruenit
sublimitatem, qui se in hac vita non humi-
liauit. Et verò etiam quo quisque, coram
Deo, maior fuit, eò se se magis facto ipso
demisit. In regem iam vnctus erat Dauid, & 1. Reg. 17.
tamen cibos fratribus, in castra portare 17.
non recusauit. Quantus erat Franciscus?
quantæ innocentia? quantorum operum,
bonorū? quantæ sanctitatis, quantorum
miraculorum patrator? & tamen hic tan-
tus, quàm humilis fuit? Vt alios taceam,
sanctos

sanctos, qui, cum Abrahamo, in terram prostrati dicere semper solebant oraturi:

Gen. 18.
27.

Loquar ad Dominum meum, cum sim pulvis & cinis? Ipsa Dei Mater, super Angelos ex-

Luc. l. 38.

altanda, nonne se se *Ancillam Domini* vocabat? cuius, teste S. Bernardo, ne virginitas quidem placuisset, si caruisset humilitate.

S. II.

Christus à se humilitatem disci volens, an humilitatem simulavit?

Ipse Christus de se ait: *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde.* Nempe quia Magister erat virtutum, etiam humilitatem nos voluit docere; nec verbo tantum, sed exemplo quoque, quæ est efficacissima ratio docendi. Vnde non ait dumtaxat: *Discite,* sed addit: *à me,* à dictis, à factis, ab exemplo meo. *Nam exemplum dedi vobis,* non tunc modò, quando discipulorum ac vilium piscatorum pedes laui; sed in omni vitam reliqua. Nec sanè etiam hoc ipsum dicere potuisset, nisi in summo gradu stetisset humilitatis. Si enim alius diceret: *Discite à me, quia mitis, quia humilis sum;* arrogans haberetur; quia humilis, non humilem, sed vilem se se reputat: & contemnitur ab alijs

Matth. 11.
29.